

V HŮŘE TAKÉ LETOS ZAZNĚLA MARIÁNSKÁ PÍSEŇ

Zdejší poutní místo s kapličkou Panny Marie v neděli 17. července ožilo. Věřící přicházeli ze všech směrů – z Petrovic, Čermné, Verměřovic, Kunčic i odjinud. Počasí přálo, sluníčko prosvítalo zelení, nebylo horko ani zima. Letos bylo setkání a mše o to slavnostnější, že jsme rovněž oslavili 25. výročí zasvěcení nově obnovené kapličky.

Památku na tuto událost máme v petrovické pamětní knize – sídelní biskup královéhradecký Karel Otčenášek do ní zapsal:

Kristus řekl – a je to svatá pravda:

„Já jsem cesta, pravda a život!“

Celému zdejšímu kraji, tak krásnému, žehnám.

Letošní mše byla sloužena také za stavitele kapličky – Petra Duška, Ladislava Bednáře a Václava Vondru, kteří bohužel už nejsou mezi námi. Určitě by se jim líbila, místo bylo uklizené, plné krásně naaranžovaných květín, čermenská kapela nezklamala, režii zpívaných částí zvládl perfektně pan Fr. Severin, i ministranti P. Filip, L. Vondra a akolyta pan J. Moravec si s tímto nekonvenčním a náročnějším prostředím poradili.

Otec Josef Roušar si připravil velmi pěkné kázání. Přiblížil nám biblický příběh Marty a Marie (Lk 10,38–42), příběh pečlivé hostitelky a naslouchající její sestry. Obě

jsou v každém z nás a musíme se snažit, aby nebyly jedna proti druhé, ale doplňovaly se. Konat dobrou a prospěšnou práci pro druhé nestačí, naše srdce a smysly musí být při tom také otevřeny pro Ježíšovo slovo života. Jinak nám hrozí, že náš vztah k Bohu může přerůst v rutinu.

Na jedné kostelních dveřích je nápis: „Když skončí bohoslužba, začíná služba Bohu“. Pak už záleží jen nás, jak tu službu pochopíme a uchopíme.

B. Hrubantová

NESPRAVEDLIVĚ NAŘČENÁ

Byla jsem nespravedlivě nařčena z něčeho, co jsem neudělala. Byla jsem z toho konsternovaná a bylo mi to líto. Protože od přirozenosti nesnáším hádky a konflikty, tak jsem to ani nijak neřešila, ale snažila jsem se myslet na Ježíše, který takovouto situaci zažil v nesrovnatelně závažnější podobě.

Bylo to neustálé přijímání a odevzdávání s myšlenkou na jeho utrpení s nadějí, že po smrti musí přijít Vzkříšení. To, že jsem ale nedokázala tuto situaci plně přijmout, mi bránilo být ve vztahu lásky s těmi, kteří mi ublížili. Stále znovu jsem opakovala Ježíšovi, že i za touto pro mne bolestnou situací se skrývá jeho tvář. Pak jsem pochopila, že k tomu, abych to zvládla, musím začít milovat. Musím začít já, nečekat, až to udělá ten druhý. Tak jsem ihned začala – nejprve ve svém okolí, kde to nebyl žádný problém. Například ve škole, kde pracuji jako asistent pedagoga, měla paní učitelka moc opravování, tak jsem jí nabídla pomoc a ona byla ráda, protože nemusela spoustu sešitů a papírů nosit domů. Pak jsem Tondovi, kterému dělám asistentku, vymýšlela zajímavé učení. Když vychovatelka v družině sháněla někoho na zástup, nabídla jsem se jí, i když se mi to nehodilo. Stal se z toho pro mě odrazový můstek k tomu, abych začala i tam, kde je to těžké. Když jsem ale udělala první krok, najednou to šlo samo a já jsem se setkala s pochopením, láskou a vztahy se obnovily a dokonce si troufám říct, že prohloubily.

V. M. M.
-BM-

RELIKVIÁŘ SV. MAURA

Znáte Bečov nad Teplou? Pokud ne, pak byste jej měli poznat. Na zámku se nachází relikviář sv. Maura. Tato památka byla vytvořena zřejmě v letech 1225–1230.

Do relikviáře byla k ostatkům vložena tzv. autentika, olovená destička ověřující pravost ostatků svatých: sv. Maura, sv. Timoteje, sv. Apolináře a sv. Jana Křtitele. Historicky tam byly také například kousky látek, z nichž některé pocházejí z 8. – 9. století n. l. Jsou tedy starší než relikviář. Relikviář je svou hodnotou a zpracováním srovnáván s korunovačními klenoty českých králů.

Relikviář byl opět objeven v roce 1985 po více než rok trvajícím kriminalistickým pátrání. Zcela unikátní je také kapitola restaurování, které trvalo 11 let. Od roku 2002 je možné tuto mimořádnou zlatnickou památku spatřit v expozici bečovského zámku. Na vysoké úrovni jsou i prostory, ve kterých lze tento poklad spatřit. Musím přiznat, že je to opravdu zážitek.

Relikviář sv. Maura obsahuje

Kosti

Kosterní pozůstatky nalezené v relikviáři patřily dospělému 40–50 letému jedinci, jehož pohlaví nelze stanovit. Je to velmi různorodý kosterní materiál, ve kterém převažují fragmenty nad zachovalými celými kostmi. Různorodost je patrně způsobena tím, že převážná většina kostí byla o několik staletí později pravděpodobně nabírána ze společného hrobu – sv. Maur byl popraven spolu s několika desítkami dalších mučedníků, které předtím obrátil na víru. V řadě případů je kosterní materiál natolik degradovaný a zlomkovitý, že nedovoluje jednoznačné výsledky analýz. Kosterní pozůstatky byly podrobeny antropologické a sérologické analýze v laboratořích Kriminalistického ústavu Praha a následně zkoumány metodou DNA docentem RNDr. Mazurou v laboratořích katedry antropologie a genetiky člověka na přírodovědecké fakultě UK v Praze za pomoci RNDr. Dobisíkové z antropologického oddělení NM v Praze.

Podložka

s tištěným textem zbarvená korozními zplodinami a patrným otiskem kamene.

Usně

pravděpodobně zbytek obuvi se zbytky textilní tkanice na vnitřní straně dochovaného švu, rozměry 12 x 5 cm.

Textil

Tkanina se zelenými rybami.

Materiál: hedvábí, len

Rozměry: 15 × 20 cm

Provenience a datace: Španělsko, počátek 13. stol.

-jm-

POUŤ DO KRAKOVA

Dne 20. 7. vyrážíme na pouť do Krakova!!!...

...ale nejdříve jsme se dopravili do Hradce Králové, kde se odehrálo zahájení poutě mší. Po mši jsme nastupovali do autobusů, do kterých jsme byli zařazeni, a vyjeli do jednotlivých vesnic v Polsku.

Naše skupinka dolnočermenských spolčáků přijela do vesnice Ząbkowice. Tam nás uvítali velice přátelští Poláci a ubytovali nás v internátu, který stojí u Ząbkowice. Nejdříve jsme se tedy ubytovali a po večeři jsme navštívili program, při kterém jsme si poslechli několik mladých nadaných hudebníků a zpěváků.

Druhý den jsme začali vydatnou snídání. Po ní následovala ranní mše v kostele Povýšení svatého Kříže a bezprostředně po mši svaté začala prohlídka města Ząbkowice. Prohlédli jsme si kostel zasvěcený svaté Anně a Šikmou věž (Krzywa Wieża). Také jsme navštívili doly, kde se dříve těžilo zlato (jmenovalo se to tam Złoty Stok). Místní zámek je sice zrovna v rekonstrukci, ale přesto jsme se tam šli podívat. Večeře se konala na stejném místě jako předchozí den a po večeři se opět konal koncert, tentokrát skupiny ETC.

Třetí den (pátek) se po snídání a po mši svaté jelo na rafty do vesnice Bardo, kde jsme i poobědvali. Další den se šla pěší pouť do Bardo, kde byl program, ve kterém vystupovala i VeKa.

V pondělí ráno se vyráželo do Świdnice na mši svatou a pak...

...pak se odjíždělo do Krakova, místa, kam jsme celou dobu směřovali a kam jsme se samozřejmě moc těšili! Tam jsme dojeli kolem páté.

V Krakově už jsme neměli společný program, takže jsme se mohli, ale také nemuseli účastnit akcí, které se tam konaly. Na večere jsme museli jezdit do centra a vždy tam byly veliké fronty. Po večerích jsme chodili poslouchat koncerty, také jsme se účastnili mší svatých, křížových cest...

Cesta na místo, kde jsme se měli setkat s papežem Františkem, byla asi nejobtížnější ze všeho. Všude jsme se strkali a nikde nebylo místo k projití. Když jsme se konečně dostali na plac pro nás určený, byli jsme velice šťastní. Jediná chybička byla, že v prostoru nám vyhrazeném nebyl nikde stín, takže jsme se (necelé) dva dny (d)opalovali na přímém sluníčku. Svatého otce jsme zblízka neviděli, ale na plátně jsme ho zahlédli.

Pršet začalo až na zpáteční cestě, což v zásadě moc nevadilo. Při zpáteční cestě téměř všichni spali. V Hradci Králové jsme se vyskytli kolem páté hodiny ranní.

Moc děkujeme těm, kteří nám umožnili jet. V první řadě rodičům, kteří nás přes všechny obavy pustili. Moc děkujeme také farnosti, která nám nemálo finančně přispěla. Také děkujeme těm, kteří se za nás modlili, abychom šťastně dorazili jak do Krakova, tak i domů. Byl to nezapomenutelný výlet se spoustou krásných zážitků. Ale papeže Františka viděli lépe ti, co byli v bezpečí svých domovů a sledovali vše na svých obrazovkách, než my, přímí účastníci☺☺☺.

Eliška Motlová, Klára Macháčková a Anežka Maříková

BIBLICKÉ POSTAVY – TOBIÁŠ

Nádherné podobenství o milosrdném Samaritánovi (Lk 10,25-37), které nám předkládá liturgie patnácté neděle v mezidobí, může posloužit jako volný odkaz na mimořádného milosrdného člověka ve Starém zákoně. Jde o praktikujícího Izraelce, který žil jako exulant v Ninive, prastaré metropoli Asyřanů: jeho jméno Tobit a jeho syn se jmenoval Tobiaš. Jde o téměř totožná jména, která starý latinský překlad Bible *Vulgáta* svatého Jeronýma sjednotil do podoby Tobiaš („Hospodin je dobrý“). Přijmeme tuto formu jména, která je i titulem biblické knihy, jež vypravuje pestrá dobrodružství těchto dvou izraelských exulantů, kteří však zůstali věrni tradicím předků.

Knihy může být zbožnou četbou pro křesťanské i židovské rodiny díky své přirozené nevinnosti a inspiraci pro mnohá umělecká díla; mnohá její místa jsou velmi populární. Tato podle Luthera „promyšlená a líbezná komedie, velmi krásná a užitečná báseň“ nabízí sled dobrodružných scén, jejichž vyvrcholením je uzavření manželství. Než se tak stane, je nutno překonat mnoho překážek nejen praktického, ale i mystického rázu, kdy je třeba se vypořádat se znepokojivým ďábelským působením. Nakonec se však radostná svatba Tobiaše mladšího se Sárrou, jeho příbuznou, opravdu uskuteční. Bez ohledu na všechny zkoušky je kniha nesená jasnou a důvěryhodnou atmosférou, a to i proto, že je stále nablízku nebeský posel, strážný anděl Rafael („Bůh uzdravuje“).

Ale vraťme se k prvnímu účinkujícímu v příběhu, k Tobitovi - Tobiašovi staršímu. Byl deportován z Galileje do Ninive v 8. stol. př. Kr. Tam mu Bůh požehnal a dopřál úspěch, ale nechyběly ani zkoušky – jedné dusné noci přespával na otevřeném dvoře svého domu a byl oslepen teplým ptačím trusem, který mu napadal do očí. Přesto byl jeho život i pak nesen blížeňskou láskou. Během židovských svátků se Tobiaš staral o chudé, kterým nabízel pomoc a útěchu. Během jednoho svátku Letnic však zažil dramatickou událost.

Syn Tobiaš, který nesl dary chudým, se vrátil otřesen: „Jeden z našeho národa byl usmrčen a pohozen na tržišti!“ Jeho otec neváhal a překročil královský zákaz, podle něhož nebylo pohřbívání Izraelců dovoleno, vyběhl ven, přenesl mrtvého do svého domu, kde očekával noc, aby jej pohřbil. Právě tehdy oslepl (*Tob 2*). Přesto nadále prokazoval svou víru a lásku. Boží odměna na sebe nenechala čekat. Právě archanděl Rafael, v podobě mladíka jménem Azariáš („Hospodin pomáhá“), nejenže přivedl syna do manželství se Sárrou, ale připravil též pro slepého otce uzdravující mast.

Rafael řekl Tobiašovi: „...Pomaž žlučí (*předtím ulovené*) ryby jeho oči. Ten lék vytáhne a odstraní z jeho očí bílý zákal. Tvůj otec prohlédne a uvidí světlo“ (11,7-8). A tak se stalo. Tobiaš uzavřel svůj příběh nadšeným chvalozpěvem Hospodinu, v němž oslavoval milovaný Jeruzalém (*Tob 13*) a dožil se v pokoji věku sta deseti let.

(Gianfranco Ravasi, Biblické postavy)

-oJ-

ŽIVOT ZE SLOVA

Nedařilo se nám

Opět visela ve vzduchu katastrofická nálada. Pro našeho třetího syna je učení mučením. Tentokrát se to vůbec nedařilo. Začal brečet a vzdorovat.

Je pro něj těžké akceptovat těžkosti s učením. Nechápe, proč musí ještě pravidelně sedět nad svými úkoly, zatímco oba jeho bratři si již můžou dávno hrát venku. Nejhorší pro něj je, když přes všechnu dobrou snahu dostane horší známky než ti dva. Často reaguje vztekem.

Ale ani pro mne to není jednoduché. Pomáhám mu, jak jen to umím. Musím ho utěšovat a dodávat mu znovu odvahu, když se mu něco nepodaří.

Přesto jsem tentokrát narazila na své hranice. Vyslala jsem střílnou modlitbu k nebi a prosila jsem Ducha svatého, aby mi dal správná slova a takový tón řeči, abych nebyla příliš přísná ani příliš neustupovala. V Písmu se přece píše: „Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti.“

Konečně jsme měli úkoly hotové. Syn si šel ven hrát. Já jsem však byla také hotová, zůstala jsem sedět a plakala jsem. V tu chvíli jsem nevěděla jak dál. Podívala jsem se na kříž, který visel na protější stěně, a postěžovala jsem si Ježíšovi: „Proč to nemůžu mít s tím klukem jednodušší?“ Ve svém nitru jsem uslyšela odpověď: „Víš přece, že tě má Bůh rád. Víš, že miluje tvého syna. A víš, že má pro každého člověka určitý plán – tedy zrovna tak pro toho chlapce.“ Tyto myšlenky mne utěšily a budoucnost se mi zdála opět snesitelnější.

Školní výsledky mého syna jsou stále nevalné a musíme napínat síly. Přesto je to pro mne nyní jednodušší, protože se spoléhám na Ježíšův příslib a mohu mu svěřovat životní cestu svého syna.

M. S.

Vše je v pořádku

Byl to pro nás pro všechny velký den. Po mnoha letech jsme se znovu poprvé všichni setkali: maminka, tatínek, my sourozenci se svými rodinami. Dokonce přijel i náš nejmladší bratr, který se před lety rozhádal s otcem a opustil dům. Od té doby odmítal každý kontakt. Dnes však, v den tatínkových devadesátých narozenin, bylo všechno zapomenuto.

Najednou se udělalo tatínkovi špatně. Byl křídově bílý a nemohl ze sebe dostat ani slovo. Naráz se rodinná oslava proměnila v tragédii. Všechno postupovalo velmi rychle. Přijela záchranka, my jsme jeli autem za ní, v nemocnici jsme museli vyřídit nějaké formality. Pak dlouhé čekání na zprávu o tatínkovi.

Přes všechn shon jsem uprostřed toho nacházela chvíle, kdy jsem prosila Boha o pomoc: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.“ Slovo života mi v těchto těžkých chvílích bylo vnitřní oporou a nadějí.

Konečně nás pustili k tatínkovi. Těžce dýchal. Na několik minut se probral. V tu chvíli jsme byli všichni u něho. Můj nejmladší bratr, který se kdysi s tatínkem tak rozhádal, ho držel za ruku. „Všechno je v pořádku,“ řekl tatínek. U smrtelné postele panovala jedinečná atmosféra pokoje a radosti.

Za několik hodin poté tatínek zemřel. Věděla jsem, že moji sourozenci neměli s náboženstvím nic společného. Přesto jsem jim navrhla, abychom se společně pomodlili, „protože by si to tatínek určitě přál“. Všichni souhlasili. Když se můj nejmladší bratr s tatínkem loučil, řekl: „Tatínku, uvidíme se opět v nebi. Pak všechno doženeme.“

E. P.

Zůstalo mi 20 rupií

U nás v Pákistánu je velká chudoba. Bydlíme v jedné místnosti a někdy nevíme, jak dál.

Jednou ráno, když jsem měla hodně zařizování a zůstalo mi jen 20 rupií, abych z nich nakoupila něco k jídlu pro děti, za mnou přišla jedna paní. Byla velmi chudá a začala mi vyprávět o svých těžkostech. Snažila jsem se jí naslouchat a zapomenout na všechno, co jsem chtěla dělat. I když neprosila o peníze, pochopila jsem, že je potřebuje. Ten den to však bylo velmi těžké i pro mne... Viděla jsem, že jí je horko, tak mne napadlo, že alespoň koupím citrón, abych jí připravila něco osvěžujícího k pití.

Zůstalo mi 20 rupií, ale Někdo mě uvnitř nabádal, abych jí je dala. Neměla jsem snad počítat s Boží prozřetelností? Nedělala jsem si již starosti, jak to zvládneme my a dala jsem té ženě peníze a s vnitřním klidem jsem se opět pustila do práce v domácnosti.

Po asi půlhodině přišel jeden náš vzdálený příbuzný, s kterým jsme se již dlouho neviděli. Přijali jsme ho s dětmi a snažili jsme se, aby se u nás cítil dobře. Po jeho odchodu ke mně přiběhla ta nejmladší a řekla: „Maminko, podívej!“ V ručičce držela 500 rupií.

N. P. (Pákistán)

-BM-

JIŽ NENÍ JEN MOJE

Překotná jízda autem poté, co mi urgentně telefonovali... a nyní jsem vedle ní, v nemocnici. Těžce dýchá. Hadičky a přístroje jí pomáhají, ale tentokrát se to zdá vážnější.

Hladím ji, volám, mluvím na ni... snažím se jí pomoci, aby se vzchopila.

Zaregistruji vedle sebe decentní přítomnost lékaře. Známe se. Mnohokrát maminku léčil, má ji rád, má s ní vztah, který během doby vyrostl ve vzájemnou úctu.

Jemně mě upozorní, že by bylo lepší nechat ji odpočinout, být vedle ní, ale již v tichosti. Rozumím a usměju se. Nechá nás samotné.

Pochopila jsem. A paměť, podpořená srdcem, vzpomíná. „Nech mě odejít, co ještě ode mne chceš?“ To mi maminka řekla nedávno a jejích 96 let je k tomu dobrým důvodem.

Maminka... v poslední době mě prosila o odpuštění, že na mne byla „trochu drsná“. Ano, je to pravda, byla, ale kolik vděčnosti k ní za to a za další její povahové vlastnosti nyní nosím v srdci.

Maminka... moje narození bylo pro ni – pro její pokročilý věk – překvapením a zůstala jsem jedináčkem. Kolik obav pro ni: nerozvážené děcko, stále s hlavou někde v oblacích, s přáním si jen hrát... Kolik strachu si zažila, když tatínek po dvou za sebou jdoucích infarktech zůstal bez práce a rodina bez prostředků. Kdo by se o mě postaral, kdyby ona a tatínek zemřeli?

Byla to pro ni noční můra, jak se mi po letech svěřila.

Kolik fantazie musela zapojit, aby něco vydělala! A já jsem vyrůstala v blaženosti a nevědomosti. Užívala jsem si mládí, svobody... a pak studia, přátelé, práce.

Když si rodiče konečně mohli trochu vydechnout, rozhodla jsem se, že všechno opustím, abych šla za Bohem!

Pokud bylo něco absurdního, co jsem rodičům mohla předložit nebo si prosadit, pak to byl právě tento krok.

Vzpomínám si na její slzy, ale neřekla ani slovo, které by mne urazilo nebo kterým by mne vydírala. Nikdy!

Začínám plakat. Jakou lásku, jaký život, jaký příklad mi dala – mně – „zasvěcené“!

Kolik něžnosti, velkorysosti a ochoty: po tatínkově smrti, aby mě maminka moc nezatěžovala, se ze svého domu přestěhovala do Milána, města, které pro ni bylo neznámé a ohromné, a šla bydlet s lidmi, které nikdy předtím neviděla! A to vše s velkou jednoduchostí a lehkostí.

Hodiny ubíhají... už ji nestimuluji, ale malými, sotva zachytitelnými znameními, mi maminka říká: „Vím, že jsi tu.“

Její stav se pomalu zhoršuje. Cítím, že se vzdaluje. Jde sama... Jak jí mohu pomoci, co jí mohu dát, aby ji to podrželo, jak jí alespoň trochu vrátit její lásku?

Jedna kamarádka zatelefonovala nemocničnickému kaplanovi a on stojí vedle mne.

Souhlasím, aby maminka přijala svátost nemocných.

Začíná udělování svátosti. Cítím, že vedle ní a mě je přítomný zástup svatých. Matka církev přichází mamince na pomoc, aby ji podpořila, dala jí sílu, aby... ji doprovodila.

Už to není jen moje maminka, je to i moje sestra, sestra, která se za pomoci milosti a lásky přibližuje k místu, které jí bylo připraveno od věčnosti.

Já musím zůstat zde. Ona jde dál, ale ne sama, a již není jen moje... jak tomu možná ani nikdy nebylo...

S pokorou a vděčností přijímám: je to její poslední dar pro mne a můj pro ni!

Daniela Tuliani

-BM-

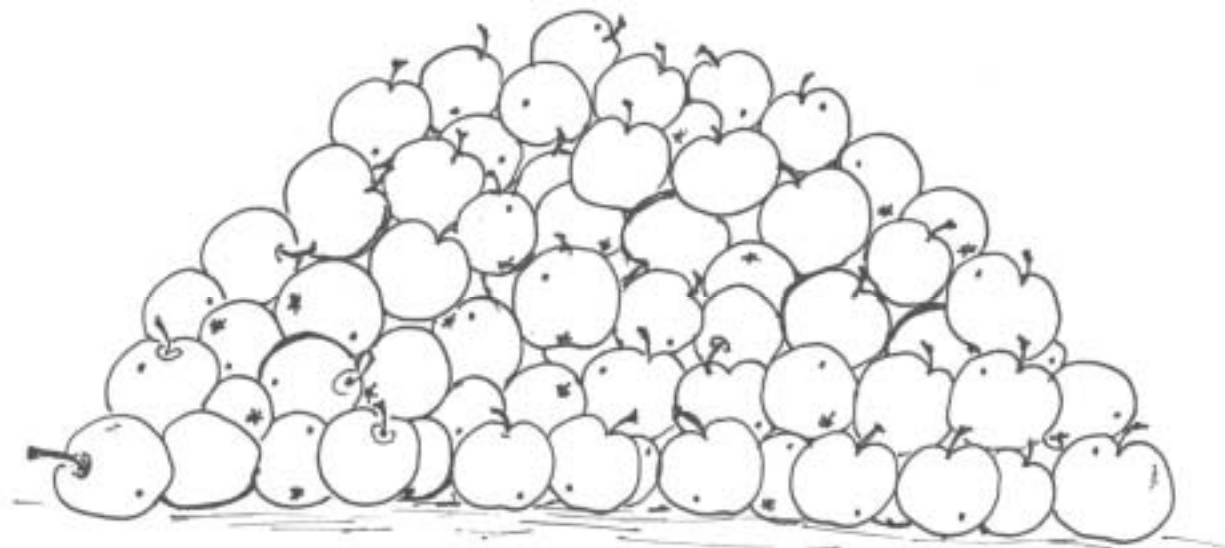
AHOJ DĚTI!

Ještě pár posledních srpnových dní a je tu září. Všechno má svůj konec a prázdniny nejsou výjimkou. Sluníčko už pomalu ztrácí svoji sílu, každý den se při svítání o trochu opozdí a večer zase spěchá dříve za obzor. Má však ještě dost síly na to, aby dobarvilo ovoce těmi správnými barvami. Nenápadně se začíná převlékat také listí do pestrobarevných kabátků. Krok za krokem se vkrádají podzimní dny. Proto je třeba včas uklidit úrodu ze zahrad, aby nepřišla nazmar.

Na obrázku je velká hromada krásně vyzrálých jablíček, což zatím ještě není vidět. Tu nejlepší barvu jim mohou dát vaše pastelky. Při vybarvování si všimněte malých černých teček v některých plodech. Ty vybarvíte nejdříve a přijďte na to, že při troše fantazie tvoří písmena. Je jich pět a jsou v nejrůznějších polohách. Až objevíte všech pět, sestavte slovo. Je důležité a patří k němu ještě tři malé nápovědy: naše farnost, začátek září, narozeniny.

(Otazníček)

Pro starší:

Na rozcvičení odpočaté mysli po prázdninách na vás dnes čeká malý početní úkol s podzimními plody. V tabulce jsou místo čísel od 1 do 5 malé obrázky. Součty čísel v řádcích i sloupcích najdete na okraji tabulky. Pouze u posledního okénka stojí dva otazníky. Pokud správně přiřadíte obrázky k odpovídajícím hodnotám, snadno dopočítáte dvě chybějící čísla místo otazníků. Malá nápověda i pro vás: jedno z čísel je součtem číslic, které vyjadřují důležité zářijové datum, a druhé po vynásobení dvěma připomene další významný den v tomto měsíci. Už víte?

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka:

V šipkách se ukrývala slova: SVOU VÍRU. Tajenka z řetězovky:
...nezapomeňte Mu SVĚŘOVAT KAŽDÝ DEN.

					12
					14
					11
					19
					?
19	14	12	14	?	

PŘÍBĚH MARIE

Film vypráví o dívce, která se naučila normálně žít, ač byla od narození hluchá a slepá.

Protože ani ve čtrnácti letech nebyla Marie schopná komunikovat se svým okolím, rozhodl se jí otec svěřit do péče řádových sester, zabývajících se výchovou neslyšících dívek. Mladá sestra Markéta dělá vše pro to, aby ji vyvedla z hlubin vnitřního vězení a našla cestu, jak s ní komunikovat. Marie se zpočátku jen brání, snaží se uniknout a křičí jako divoké zvíře. Místy se zdá, že veškerá snaha nikam nevede. Navzdory všem překážkám sestra Markéta nakonec uspěje díky nekonečné trpělivosti, vlastní radostné víře a až mateřské lásce k dívce. Naučí ji vlastní znakovou řeč založenou na dotycích rukou. Z Marie Heurtinové se postupně stane půvabná mladá žena. Film stojí na soustředěných hereckých výkonech i precizní režii. Viděla jsem ho během komerční projekce v Městské knihovně a poprvé v životě jsem i v kině zažila katarzi (pro mě běžnou v dobrých divadelních představeních), kdy se při závěrečných záběrech rozhostilo velké ticho a potom následoval potlesk! Doporučuji k rodinné nebo společné projekci, bez ohledu na postoje k otázkám víry. Nabízí se následná diskuze na téma dar života, nalézání smyslu tam, kde se to na první pohled nezdá, umění výchovy. Na postavě sestry Markéty je možné ukázat, čím může církev a zvláště lidé zasvěcení Bohu přispět světu. Film je k zakoupení na DVD nosiči ve francouzském znění s českými titulky například v knihkupectví Paulínky – www.paulinky.cz.

Andrea Hýblová, paulínka

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Září 2016			
Ne 4. 9.	23. neděle v mezidobí	7.30	Klekarovi 292
		16.00	Severinovi 342
Ne 11. 9.	24. neděle v mezidobí	Poutní slavnost na Mariánské Hoře	
Ne 18. 9.	25. neděle v mezidobí	7.30	Macháčkovi 55
		16.00	Faltusovi 356
Ne 25. 9.	26. neděle v mezidobí	7.30	Dvořákovi 406
		10.30 mše sv. pro děti	
		16.00	Vašíčkovi 349
Říjen 2016			
Ne 2. 10.	27. neděle v mezidobí	7.30	p. Vacková 197
		16.00	Hrdinovi 177
Ne 9. 10.	28. neděle v mezidobí	7.30	p. Kunertová 300
		10.30 mše sv. pro děti	
		16.00	Vágnerovi 102
Ne 16. 10.	29. neděle v mezidobí	7.30	Jurenkovi 160
		16.30	Müllerovi 177
Ne 23. 10.	30. neděle v mezidobí	7.30	Zpěvákovi 195
		16.30	Formánkovi 83
Ne 30. 10.	31. neděle v mezidobí	7.30	p. Havlíčková 341
		16.00	Málkovi 180

O POUTI NA MARIÁNSKÉ HOŘE V NEDĚLI 11. 9. 2016 NA KAŽDOU MŠI SVATOU POJEDE AUTOBUS

Odjezdy autobusu z Verměřovic od kostela: 6:45 h., 9:15 h, a 14:30 h.

Odjezdy autobusu z Mariánské Hory: 8:30 h., 12:30 h, a 17:30 h.

PŘÍLEŽITOST KE SVATÉ ZPOVĚDI

Dolní Čermná	středa 31. 8. 2016	15:00 – 17:00 h. 17:00 – 18:55 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobruče P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 1. 9.	17:30 – 18:55 h.	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	pátek 2. 9.	17:00 – 18:55 h.	
	v neděli	7:00 – 7:25 h.	
	v ostatní dny	30 minut před mší svatou	
Mariánská Hora	v neděli	15:30 – 15:55 h.	P. Milan Romportl z Borové u Poličky P. Josef Roušar
	v neděli 11. 9. POUŤ	7:00 – 12:00 h. a 14:00 – 17:00 h.	

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 31. 8. 2016 ve Verměřovicích a ve čtvrtek 1. 9. a v pátek 2. 9. v Petrovicích a v Dolní Čermné.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Se všemi skupinami v základních školách a na faře zahájíme výuku v týdnu od 3. do 7. října 2016.

Rozvrh hodin pro většinu skupin oznámíme na začátku školního roku.

POUTNÍ ZÁJEZD FARNOSTI

V sobotu 3. 9. 2016 se vydáme na pouť do Zlatých Hor, Krnova, Cvilína, Opavy a Hradce nad Moravicí.

Odjezd autobusu pro přihlášené poutníky: Petrovice točna 5:30 h., Dolní Čermná náměstí 5:40 h., U Tesly 5:42 h., Verměřovice kostel 5:50 h. Předpokládaný návrat kolem 21. hodiny.

BYLI POKŘTĚNI A STALI SE ČLENY KRISTOVY CÍRKVE

na Mariánské Hoře 14. 8. 2016 Ema Dušková z Mistrovic
na Mariánské Hoře 27. 8. 2016 Martin Moravec z Verměřovic

KŘEŠŤANSKY JSME SE ROZLOUČILI

v kostele ve Verměřovicích 1. 7. 2016 s paní Marií Vávrovou z Verměřovic
v kostele v Dolní Čermné 18. 7. 2016 s panem Josefem Nastoupilem z Dolní Čermné

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

22. NEDĚLE V MEZIDOBÍ
neděle 28. srpna 2016
35. a 36. týden / 2016

BOHOSLUŽBY A AKCE:

pondělí 29. 8.	Umučení sv. Jana Křtitele		
úterý 30. 8.	22. týdne v mezidobí	18:30 19:00	adorace v Petrovicích mše sv. v Petrovicích - za nemocnou osobu a duše v očistci
středa 31. 8.	22. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Zorku
čtvrtek 1. 9.	22. týdne v mezidobí <i>Den modliteb za stvoření</i>	17:30 19:00	adorace ve Verměřovicích mše sv. ve Verměřovicích - na úmysl dárce
pátek 2. 9.	první pátek, zasvěcený úctě Nejsvětějšímu Srdci Ježíšovu	17:00 19:00	výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - za Ludmilu Kunertovou a živé a zemřelé z rodiny Müllerovy a Bláhovy
sobota 3. 9.	první sobota, zasvěcená úctě Neposkvrněnému Srdci Panny Marie	19:00	Poutní zájezd farnosti mše sv. v Petrovicích - za Zdeňku Stejskalovou a rodiče Mikulovy
NEDĚLE 4. září	23. NEDĚLE V MEZIDOBÍ	7:30 9:00 16:00	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky mše sv. ve Verměřovicích - za Václava a Ludmilu Macanovy mše svatá na Mariánské Hoře - za Emila a Marii Applovy, dceru Marii a celý rod
pondělí 5. 9.	bl. Terezie z Kalkaty		
úterý 6. 9.	23. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Karla Štěpánka, rodiče, sestry, celý rod a duše v očistci
středa 7. 9.	23. týdne v mezidobí	19:00	mše sv. v Dolní Čermné - za Petra Mareše, jeho živou rodinu a rodiče z obojí strany
čtvrtek 8. 9.	svátek Narození Panny Marie	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za rodiče Macháčkovy a Cinkovy
pátek 9. 9.	sv. Petra Klavera, kněze	18:30 19:00	výstav Nejsvětější svátosti oltářní v Dolní Čermné mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl dárce a za duše v očistci
sobota 10. 9.	23. týdne v mezidobí POUŤ NA MARIÁNSKÉ HOŘE	19:00 20:00 21:30	mše sv. v kostele (slouží P. Josef Roušar) - za požehnání pro všechny mladé lidi <i>modlitba křížové cesty venku, 20:45 h. občerstvení</i> <i>- 22:30 společná adorace v kostele</i>
NEDĚLE 11. září	24. NEDĚLE V MEZIDOBÍ V kostele Narození Panny Marie na Mariánské Hoře slavíme poutní slavnost	7:30 10:00 15:00 16:00	mše sv. v kostele (slouží P. Milan Romportl) - za poutníky mše sv. v areálu křížové cesty (slouží P. Jan Kunert) - za poutníky modlitba křížové cesty v kostele mše sv. v areálu křížové cesty - za Josefa Hrdinu, manželku Marii a vnučku Marušku

POUTNÍK, ZÁŘÍ 2016

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná, bankovní spojení: 155816135/0300

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 18. září 2016, Poutník vyjde 2. října 2016

Členové redakčního kroužku: J. Roušar -oJ-, E. Jansová (EJ), B. Macanová -BM-, J. Moravcová -jm-

Grafické zpracování: T. Bednář, V. Severinová, T. Macháček, P. Židek, J. Adamec

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,-Kč.